

ரோம் தரிசனத்தை நிறுவுகிறது - எண் எட்டு

மணலின் அடித்தளங்கள்: லவோதிக்வேய அத்வென்டிசத்தில்
தீர்க்கதரிசனச் சத்தியத்தின் நிராகரிப்பு

Jeff Pippenger
2024-08-18

கடைசி கட்டுரையில், இயேசுவின் பின்வரும் வார்த்தைகளை நாம்
மேற்கோள் கொண்டோம்.

பொய்தீர்க்கதரிசிகளைக் குறித்து எச்சரிக்கையாயிருங்கள்; அவர்கள்
ஆட்டுத்தோல் போர்த்திக்கொண்டு உங்களிடத்தில் வருகிறார்கள்;
ஆனால் உள்ளுக்குள் அவர்கள் பறிகொல்லுகிற ஓநாய்கள். அவர்களை
அவர்களுடைய கனிகளினால் அறிந்துகொள்வீர்கள். முள்ளிலிருந்து
திராட்சைப்பழங்களையாவது, நெருஞ்சியிலிருந்து
அத்திப்பழங்களையாவது மக்கள் சேகரிப்பார்களா? அதுபோல, நல்ல
மரமெல்லாம் நல்ல கனிகளைக் கொடுக்கும்; கெட்ட மரமோ கெட்ட
கனிகளைக் கொடுக்கும். நல்ல மரம் கெட்ட கனிகளைக் கொடுக்க
முடியாது; கெட்ட மரமும் நல்ல கனிகளைக் கொடுக்க முடியாது. நல்ல
கனியைக் கொடுக்காத மரமெல்லாம் வெட்டப்பட்டு அக்கினியில்
எறியப்படும். ஆகையால், அவர்களுடைய கனிகளினால் அவர்களை
அறிந்துகொள்வீர்கள். என்னை நோக்கி, கர்த்தாவே, கர்த்தாவே, என்று
சொல்லுகிற ஒவ்வொருவனும் பரலோக ராஜ்யத்தில்
பிரவேசிப்பதில்லை; பரலோகத்தில் இருக்கிற என் பிதாவின்
சித்தத்தின்படி செய்கிறவனே பிரவேசிப்பான். அந்நாளில் அநேகர்
என்னை நோக்கி, கர்த்தாவே, கர்த்தாவே, உமது நாமத்தில் நாங்கள்
தீர்க்கதரிசனம் உரைக்கவில்லையா? உமது நாமத்தில் பிசாசுகளைத்
துரத்தவில்லையா? உமது நாமத்தில் அநேக அற்புதங்களையும்
செய்யவில்லையா? என்று சொல்லுவார்கள். அப்பொழுது நான்
அவர்களை நோக்கி: நான் ஒருபோதும் உங்களை அறிந்ததில்லை;
அக்கிரமத்தைச் செய்கிறவர்களே, என்னைவிட்டு அகன்றுபோங்கள்
என்று வெளிப்படையாகச் சொல்லுவேன். ஆகையால், என்னுடைய இந்த
வார்த்தைகளைக் கேட்டு அவைகளின்படி செய்கிற எவனும், தன்
வீட்டைக் கன்மலையின் மேல் கட்டின புத்திமான் ஒருவனுக்கு
ஒப்பாயிருப்பான். மழை பெய்தது, வெள்ளம் வந்தது, காற்றுகள் வீசி
அந்த வீட்டின்மேல் மோதின; ஆனாலும் அது விழவில்லை; ஏனெனில்
அது கன்மலையின் மேல் அஸ்திவாரமிடப்பட்டிருந்தது. என்னுடைய
இந்த வார்த்தைகளைக் கேட்டு அவைகளின்படி செய்யாத
ஒவ்வொருவனும், தன் வீட்டை மணலின் மேல் கட்டின புத்தியில்லாத
ஒருவனுக்கு ஒப்பாயிருப்பான். மழை பெய்தது, வெள்ளம் வந்தது,
காற்றுகள் வீசி அந்த வீட்டின்மேல் மோதின; அது விழுந்தது; அதன்
விழுதலும் மிகப் பெரிதாயிற்று. மத்தேயு 7:15-27.

1863 ஆம் ஆண்டின் கலகம், மணலின்மேல் பொய்யான அஸ்திவாரத்தை அமைத்த லவோதிகேய ஏழாம் நாள் அட்வென்டிசத்தின் தொடக்கத்தைக் குறிக்கிறது. மணல், முழுமையான சத்தியத்தின் கன்மலைக்கு மாறுபடையாக, பன்மைத்துவம் எனும் சாத்தானியக் கொள்கையை பிரதிநிதித்துவப்படுத்துகிறது. முழுமையான சத்தியம் இரண்டு சாட்சிகளின்மேல் நிலைநிறுத்தப்பட்டுள்ளது; மேலும், அட்வென்டிசம் படிப்படியாகப் புறக்கணித்துக் கொண்டிருக்கும் அபக்கூக்கின் இரண்டு பரிசுத்த வரைபடங்களில் வெளிப்படுத்தப்பட்டுள்ள சத்தியங்கள், வேதாகமத்திலிருந்து பெறப்பட்டவைகளும் தீர்க்கதரிசன ஆவியினால் உறுதிப்படுத்தப்பட்டவைகளுமாகும். அந்தச் சத்தியங்கள் முழுமையானவையாகும்.

“இந்த இறுதிநாட்களில் நிலைத்துநிற்கத் தயாராக்கப்படும் ஜனத்தை ஆயத்தப்படுத்தும் பணியிலிருந்து நம்முடைய சகோதரரின் மற்றும் சகோதரிகளின் மனங்களைத் திருப்பிவிட பகைவன் முயல்கிறான். அவனுடைய சூழ்ச்சியான வாதங்கள், இக்காலத்தின் அபாயங்களிலிருந்தும் கடமைகளிலிருந்தும் மனங்களை விலக்குவதற்காக வகுக்கப்பட்டவையாகும். கிறிஸ்து தமது ஜனங்களுக்காக யோவானுக்கு அளிக்க விண்ணகத்திலிருந்து கொண்டுவந்த ஒளியை அவர்கள் மிகக் குறைந்த மதிப்புடையதாக மதிக்கிறார்கள். நம்முக்கு நேராக முன்பாக இருக்கின்ற நிகழ்ச்சிகள் சிறப்பு கவனத்தைப் பெறத் தக்க அளவு முக்கியமல்ல என்று அவர்கள் போதிக்கிறார்கள். பரலோக மூலமுடைய சத்தியத்தை அவர்கள் பலனற்றதாக்கி, தேவனுடைய ஜனங்களிடமிருந்து அவர்களுடைய கடந்தகால அனுபவத்தைப் பறித்துக்கொண்டு, அதன் பதிலாக பொய்யான ஒரு விஞ்ஞானத்தை அவர்களுக்கு அளிக்கிறார்கள். ‘கர்த்தர் உரைக்கிறதாவது: நீங்கள் வழிகளில் நின்று பார்த்து, பழைய பாதைகள் எது, நல்வழி எது என்று விசாரித்து, அதில் நடந்து கொள்ளுங்கள்.’ [எரேமியா 6:16.]”

“எங்கள் விசுவாசத்தின் அஸ்திவாரங்களை யாரும்கொண்டு வந்து அகற்ற முற்படாதிருப்பார்களாக,—அவை எங்கள் பணியின் தொடக்கத்தில், வசனத்தை ஜெபமிக்கு ஆய்வினாலும் வெளிப்பாட்டினாலும் இடப்பட்ட அஸ்திவாரங்களாகும். இந்த அஸ்திவாரங்களின் மேல் நாங்கள் ஐம்பது ஆண்டு களுக்கு ம்மேலாகக் கட்டி வந்திருக்கிறோம். தாங்கள் ஒரு புவழியைக்கண்டுபிடித்துவிட்டதாகவும், இடப்பட்டிருக்கும் அந்த அஸ்திவாரத்தைவிடவலிமையான அஸ்திவாரத்தை அமைக்கமுடியும் என்று ம்மனிதர்கருதக்கூடும்கூட; ஆனால் இது ஒரு பெரிய மோசமாகும். ‘இடப்பட்டிருக்கிற அஸ்திவாரத்தைத் தவிர வேறொரு அஸ்திவாரத்தை யாரும்கொண்டாது.’ [1 கொரிந்தியர் 3:11.] கடந்தகாலத்தில், புவழிவிசுவாசமொன்றை அமைக்கவும் புவழிகொள்கைகளை நிலைநிறுத்தவும் பலர் முயன்றனர்; ஆனால் அவர்களுடைய கட்டிடம் எவ்வளவு காலம் நிலைத்தது? அது விரைவில் விழுந்து போயிற்று ஏனெனில் அது கன்மலையின் மேல் அஸ்திவாரமிடப்படவில்லை.”

Testimonies, volume 8, 296–297.

2001 செப்டம்பர் 11 வந்தபோது பரிசுத்த ஆவியின் மழைகளும் வந்தன.

“பின்மழை தேவனுடைய ஜனங்கள்மேல் பொழியப்படவுள்ளது. வல்லமையுள்ள ஒரு தூதன் பரலோகத்திலிருந்து இறங்கி வரவிருக்கிறான்; அவனுடைய மகிமையினால் பூமி முழுவதும் ஒளியூட்டப்படும்.” Review and Herald, April 21, 1891.

தேவனுடைய ஒரு தொட்டலால் நியூயோர்க் நகரத்தின் மாபெரும் கட்டிடங்கள் தரைமட்டமாக்கப்பட்டபோது, பிந்திய மழைத் தெளிக்கத் தொடங்கியது. 2001 செப்டம்பர் 11 வந்தபோது, பாப்பரசராட்சியின் கொள்கைகளின் வெள்ளக் கதவுகள் திறக்கப்பட்டன.

“அக்கிரமம் மேலோங்கியிருக்கும் இந்தக் காலத்தில், ‘கர்த்தர் சொல்லுகிறார்’ என்பதைக் நிராகரித்துள்ள புராட்டஸ்டண்ட் சபைகள் ஒரு விசித்திரமான நிலையினை அடையும். அவை உலகத்தோடு ஒத்துப்போகும் நிலைக்கு மாற்றப்படும். தேவனிடமிருந்து தங்களின் பிரிவினால், பொய்யையும் தேவனை விட்டு விலகுதலையும் தேசத்தின் சட்டமாக்க முற்படுவார்கள். தங்களைத் தேவனே என்று காட்டிக்கொண்டு தேவனுடைய ஆலயத்தில் அமர்ந்திருக்கும் பாவமனுஷனின் இழந்த மேலாதிக்கத்தை மீட்டெடுக்கச் சட்டங்களை இயற்றும்படி தேசத்தின் ஆட்சியாளர்களை அவர்கள் தாக்கம் செலுத்துவார்கள். ரோமன் கத்தோலிக்கக் கொள்கைகள் அரசின் பாதுகாப்பின் கீழ் கொண்டுவரப்படும். தேவனுடைய சட்டத்தைத் தங்கள் வாழ்க்கையின் ஒழுங்காக ஏற்றுக்கொள்ளாதவர்களால் வேதாகம சத்தியத்தின் எதிர்ப்புச் சாட்சி இனி சகித்துக்கொள்ளப்படாது.” Review and Herald, December 21, 1897.

பேட்ரியட் சட்டம், ரோமன் கத்தோலிக்கக் கொள்கைகளுக்கான பாதுகாப்பின் தொடக்கத்தைச் சுட்டிக்காட்டுகிறது; அது படிப்படியாக விரைவில் வரவிருக்கும் ஞாயிற்றுக்கிழமைச் சட்டத்திற்குத் தலைமையேற்கிறது. 2001 செப்டம்பர் 11 அன்று, மூன்றாம் ஐயோவின் இஸ்லாமை பிரதிநிதித்துவப்படுத்தும் நான்கு காற்றுகள் வீசத் தொடங்கின.

“அனைத்து பூமியின் மேற்பரப்பெங்கும் பாய்ந்து சென்று, தன் பாதையில் அழிவையும் மரணத்தையும் கொண்டுவரும்படி கட்டுப்பாட்டை முறித்துத் தப்பிச் செல்ல விழையும் கொந்தளித்த குதிரையினால் குறிக்கப்படுகிற நான்கு காற்றுகளைக் தேவதூதர்கள் அடக்கிப் பிடித்திருக்கிறார்கள்.

“நித்தி ய உலகத்தி ன் அத்தி யந்த எல்லையி லேயே நாம் உறங்கி க் கி டப்போமா? நாம் மந்தமாயு ம் கு ளிர்ச்சி யாயு ம் உயி ரற்றவர்களாயு ம் இரு ப்போமா? ஆஹா, தேவன் தமது ஜனங்களில் தம் ஆவி யையு ம் சு வாசத்தையு ம் ஊதி யரு ளி, அவர்கள் தங்கள் கால்களின்மேல் நின்று

உயி ரோடி ரு க்கு ம்படி ,அது எங்கள் சபைகளில் இரு க்கக் கி டைத்தால்
எவ்வளவு நன்று !வழி இடு க்கமானது என்று ம், வாசல் கு று கி யது
நாம் காண வேண்டி யு ள்ளது .ஆனால் நாம் அந்தக் கு று கி ய
வாசல்வழி யாகச் செல்லு ம் போது ,அதன் வி சாலம் எல்லையற்றதாகு ம்.”
Manuscript Releases, volume 20, 217.

2001 செப்டம்பர் 11 அன்று மழையும் காற்றும் பெருக்கெடுத்த வெள்ளமும்
வந்தடைந்தன; கிறிஸ்துவின் ஞானஸ்நானத்தின் போது யூதர்கள்
சோதிக்கப்பட்டதுபோலவும், 1840 ஆகஸ்ட் 11 முதல் புராட்டஸ்டண்டுகள்
சோதிக்கப்பட்டதுபோலவும், லவோதிகேயா ஏழாம் நாள் அட்வென்டிஸ்ட்
சபையும் சோதிக்கப்பட்டது. அந்தப் புள்ளியிலிருந்து 2020 ஜூலை 18-இன்
கலகமான முன்கூறல் வரையிலும், சிலுவைக்கு முன்பே யூதரின் ஆலயம்
பாழாயிற்று என்று தீர்ப்பளிக்கப்பட்டதுபோலவும், 1844 ஏப்ரல் 19-இன்
முதல் ஏமாற்றத்தின் போது புராட்டஸ்டண்டுகள் மததுரோகப்
புராட்டஸ்டண்டிசத்திற்குள் மாறிப்போனதுபோலவும், லவோதிகேயா
ஏழாம் நாள் அட்வென்டிஸ்ட் வீடு படிப்படியாக விழுந்தது.

அப்போது மூன்றாம் தூதனுடைய லவோதிகேய இயக்கம் தன் இறுதியான
சோதனைச் செயல்முறைக்குள் பிரவேசித்தது; மேலும் 2001 செப்டம்பர் 11
அன்று தொடங்கிய சோதனையைப்போலவே, கன்னிகைகள் பழைய
பாதைகளுக்குத் திரும்புமாறு அழைக்கப்பட்டனர்; அவை முதல் மற்றும்
இரண்டாம் தூதர்களின் மில்லரைட் இயக்கத்தின் அடிப்படைச்
சத்தியங்கள் மட்டுமல்லாமல், மூன்றாம் தூதனுடைய இயக்கத்தின்
அடிப்படைச் சத்தியங்களுமாக இருந்தன.

வலிமையான மயக்கத்தின் சூழலில் அந்த அடிப்படைச் சத்தியங்கள்
நிராகரிக்கப்படுவதற்கான குறியீடு, இரண்டாம் தெசலோனிக்கேயரில்
பவுல் பதிவு செய்த செய்தியே ஆகும். தானியேல் புத்தகத்தில் “தினசரி”
என்பதினால் அந்தச் செய்தி குறிக்கப்படுகிறது; ஏனெனில்
தெசலோனிக்கேயர் நிருபத்தின் அந்தப் பகுதியில் தான், தானியேல்
புத்தகத்தில் “தினசரி” என்பது புறமத ரோமைக் குறிக்கிறது என்பதை
வில்லியம் மில்லர் புரிந்துகொண்டார்.

தானியேல் புத்தகத்தில் “தினந்தோறும்” என்பதின் வரையறையை
எடுத்துரைக்கும் நூல்கள் எழுதப்பட்டுள்ளன. அவற்றில் பெரும்பாலானவை
தவறானவை; இருப்பினும், இதைப் பொருத்தமாக விளக்கும் ஒரு
அட்வென்டிஸ்ட் தெய்வவியலாளரின் ஆய்வுக் கட்டுரையை நீங்கள் பார்க்க
விரும்பினால், John W. Peters எழுதிய The Mystery of the Daily என்பதைக்
கண்டுபிடிக்கலாம். இந்தக் கட்டுரையில் “தினந்தோறும்” என்பதின் அந்த
அம்சத்தை நான் ஆராய எண்ணவில்லை. மேலும், “தினந்தோறும்” குறித்த
தவறான கருத்து இறுதியில் லவோதிகேய ஏழாம் நாள்
அட்வென்டிஸத்தில் எவ்வாறு நிலைநிறுத்தப்பட்டது என்பதற்கான “யார்,
என்ன, ஏன்” என்ற வரலாற்றைப் பதிவுசெய்யும் பிற நூல்களும் உள்ளன.

“தினந்தோறும்” என்று மொழி பெயர்க்கப்பட்ட எபி ரேயச் சொல்லி ன் வரையறையு ம், 1901-ஆம் ஆண்டி ல் தீ வி ரமாகத் தொடங்கி ய “தினந்தோறும்” என்ற அடி ப்படைச் சத்தி யத்தி ற்கு எதி ரான கலகத்தி ன் வரலாறு ம், ஹபக்கூ க்கி ன் அட்டவணைகளிலு ம், தானியேல் பு த்தகத்தைப் பற்றி ய சமீ பத்தி ய கட்டு ரைகளிலு ம் மீ ண்டு ம் மீ ண்டு ம் எடு த்து ரைக்கப்பட்டு ள்ளன.

இந்தக் கட்டுரையில் “தினந்தோறும்” என்பதின் கவனத்தை, நிராகரிக்கப்படும் ரோமின் சின்னத்துடன் தொடர்புடைய தீர்க்கதரிசனச் சிறப்பியல்புகளின் மீதே நிலைநிறுத்த விரும்புகிறேன். எலன் வைட் அவர்களின் எழுத்துகளின் அதிகாரத்தை உண்மையோடு ஏற்றுக்கொள்கிற எவரும், “தினந்தோறும்” என்பதற்கான சரியான புரிதல் என்ன என்பதை அறிய பின்வருவனவற்றை வாசித்தாலே போதும்.

“அப்பொழுது ‘நித்தியம்’ என்பதைக் குறித்து நான் கண்டதாவது, ‘பலியிடுதல்’ என்ற சொல் மனித ஞானத்தினால் சேர்க்கப்பட்டது; அது மூலவசனத்திற்குச் சேர்ந்ததல்ல; மேலும், நியாயத்தீர்ப்பின் நேரம் வந்தது என்று அறிவித்த கூக்குரலை அளித்தவர்களுக்கு அதைப் பற்றிய சரியான கருத்தினை கர்த்தர் அருளினார். 1844-க்கு முன்னர், ஐக்கியம் நிலவிய காலத்தில், ‘நித்தியம்’ பற்றிய சரியான கருத்தில் ஏறக்குறைய அனைவரும் ஒன்றுபட்டிருந்தனர்; ஆனால் 1844 முதல், குழப்பத்தின் மத்தியில், பிற கருத்துக்கள் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டன; அதன் பின்னர் இருளும் குழப்பமும் தொடர்ந்தன.” Review and Herald, November 1, 1850.

“தினந்தோறும்” என்பதற்கான வில்லியம் மில்லரின் புரிதலை நிராகரிப்பது, ஒரே நேரத்தில் எலன் வைட்டின் எழுத்துகளின் அதிகாரத்தையும் நிராகரிப்பதாகும்; ஏனெனில், “நியாயத்தீர்ப்பின் வேளையின் அறிவிப்பை வழங்கியவர்களுக்கு கர்த்தர் அதற்கான சரியான பார்வையை அளித்தார்” என்பதை அவள் கண்டாள். மேலும், “தினந்தோறும்” பற்றிய பிற கருத்துக்கள் “இருளையும் குழப்பத்தையும்” உண்டாக்கின என்பதும் அவளுக்குக் காண்பிக்கப்பட்டது; இவை கிறிஸ்துவின் பண்புகள் அல்ல. இரண்டாம் தெசலோனிக்கேயரை ஆய்ந்தபோது, “தினந்தோறும்” என்பது அஞ்ஞான ரோமையே என்று மில்லர் உணர்ந்தார்.

“நான் தொடர்ந்து வாசி த்தேன்; அது [அன்றாடம்] தானியேலி ல் தவி ர வேறு எந்த இடத்தி லு ம் காணப்படவி ல்லை என்பதை அறி ந்தேன். பி ன்னர் [ஒரு concordance-இன் உதவி யால்] அதனு டன் தொடர்பாக இரு ந்த அந்த வார்த்தைகளை எடு த்து க் கொண்டேன்: ‘நீக்கி வி டு தல்;’ அவன் அன்றாடத்தை நீக்கி வி டு வான்; ‘அன்றாடம் நீக்கப்படு ம் காலத்தி லி ரு ந்து ;’ மு தலி யன. நான் தொடர்ந்து வாசி த்தேன்; இந்த வசனத்தி ல் எனக்கு எந்த ஒளியு ம்கி டைக்காது என்று நினைத்தேன்; இறு தி யி ல் நான் 2 தெசலோனிக்கேயர் 2:7, 8-க்கு வந்தேன். ‘அக்கி ரமத்தி ன் இரகசி யம் ஏற்கனவே செயல்படு கி றது ; இப்போது தடு க்கி றவன், அவன் வழி யி லி ரு ந்து அகற்றப்படு ம் வரையி ல்

தடு த்து க்கொண்டே இரு ப்பான்; அப்பொழு து அந்த அக்கி ரமக்காரன் வெளிப்படு த்தப்படு வான்,' மு தலி யன. நான் அந்த வசனத்து க்கு வந்தபோது , ஓ, சத்தி யம் எவ்வளவு தெளிவாகவு ம் மகி மையு டனு ம் தோன்றி யது ! இதோ அது ! அது வே அன்றாடம்! சரி, இப்போது , 'இப்போது தடு க்கி றவன்,' அல்லது தடைசெய்கி றவன் என்று பவு ல்கூ று வதால் அவர் என்ன பொரு ள் கொள்கி றார்? 'பாவ மனு ஷன்' என்று ம் 'அக்கி ரமக்காரன்' என்று ம் கூ றப்படு வது பாப்பு த்து வத்தைக் கு றி க்கி றது . அப்படி யானால், பாப்பு த்து வம் வெளிப்படு வதற்கு தடையாக இரு ப்பது என்ன? அது வே பு றமதமே; ஆகையால், 'அன்றாடம்' என்பது பு றமதத்தையே கு றி க்க வேண்டு ம்." —William Miller, Second Advent Manual, page 66." Advent Review and Sabbath Herald, January 6, 1853.

இறுதியில், லவோதிக் கேய அத்வென்டிசம், மில்லருக்கும் நியாயத்தீர்ப்பின் நேர அறிவிப்பை எழுப்பியவர்களுக்கும் அளிக்கப்பட்ட சரியான புரிதலை ஒதுக்கிவைத்து, "நாளந்தோறும்" என்பது கிறிஸ்துவின் பரிசுத்தஸ்தல ஊழியத்தை குறிப்பதாகும் என்ற மதவிலகிய புராட்டஸ்தாந்திரத்தின் தவறான கருத்தை ஏற்றுக்கொண்டது. அந்தப் புரிதல் பல நிலைகளில் அபத்தமானது; ஆனால் அது வெறும் தவறானதாய் இருப்பதைக் கடந்தும், சாத்தானியச் சின்னம் ஒன்றே கிறிஸ்துவின் சின்னமாகும் என்று உரிமைகோருகிறது.

"ஆகையால், முதன்மையாக அஜகரம் சாத்தானைக் குறித்தாலும், இரண்டாம் நிலைப் பொருளில் அது புறமத ரோமத்தின் ஒரு அடையாளமாகும்." The Great Controversy, 439.

மில்லர் "தினந்தோறும்" என்பதைக் புறமத ரோமாவாகிய திராட்சனென அடையாளங்கண்டார்; ஆனால் லவோதிக் கேய அத்வென்டிசம், அது கிறிஸ்துவின் பரலோகப் பரிசுத்தஸ்தல ஊழியத்தைச் சுட்டுகிறது என்ற கருத்தை விழுந்துபோன புராட்டஸ்டண்டிசத்திலிருந்து ஏற்றுக்கொண்டது. "தினந்தோறும்" என்பதைக் புறமத ரோமாவாக அடையாளங்கண்ட மில்லரின் கருத்தை நிராகரித்தல், ஆபக்கூக் இரண்டாம் அதிகாரத்தின் நிறைவேற்றமாக இருந்த இரு பரிசுத்த வரைபடங்களிலும் பிரதிநிதித்துவப்படுத்தப்பட்டுள்ள ஒரு சத்தியத்தை நிராகரிப்பதாகும். ஆகையால், அது லேவியராகமம் இருபத்தாறு அதிகாரத்தில் உள்ள ஏழு காலங்களை நிராகரித்ததுபோலவே, ஒரு அடிப்படைச் சத்தியத்தை நிராகரிப்பதாகும்.

"அன்றாடம்" என்பது பேகன் ரோமைச் சுட்டுகிறது என்ற சத்தியத்தை நிராகரிப்பது, அத்வென்டிசத்தின் அடித்தளங்களையும் தீர்க்கதரிசனத்தின் ஆவியின் அதிகாரத்தையும் நிராகரிப்பதாகும். சாத்தானின் ஒரு சின்னத்தை கிறிஸ்துவின் சின்னமாக அடையாளப்படுத்துவது, கிறிஸ்துவின் செயலையைச் சாத்தானின் செயலையாக அடையாளப்படுத்துவதற்கு ஒப்பானதாகும்.

“கி றி ஸ்து வைநிராகரித்ததி னால் யூ த ஜனங்கள் மன்னிக்கப்படாத பாவத்தைச் செய்தார்கள்; மேலு ம், இரக்கத்தி ன் அழைப்பை நிராகரிப்பதி னால், நாமு ம் அதே தவறைச் செய்யக்கூ டு ம். ஜீ வனின் அதி பதி க்கு நாம் அவமதி ப்பு செய்கி றோம்; மேலு ம், அவரால் நியமி க்கப்பட்ட தூ தர்களு க்கு ச் செவி கொடு க்க மறு த்து , அதற்கு ப பதி லாக ஆத்து மாவைகி றி ஸ்து வி டமி ரு ந்து வி லக்கி ச் செல்லச் செய்வோரான சாத்தானின் மு கவர்களு க்கு ச் செவி கொடு க்கு ம்போது , சாத்தானின் ஜெபஆலயத்தி ன் மு ன்பாகவு ம் பரலோகப் பி ரபஞ்சத்தி ன் மு ன்பாகவு ம் அவரை வெட்கத்தி ற்கு ள்ளாக்கு கி றோம். ஒரு வர் இவ்வாறு செய்வது வரை, அவன் நம்பி க்கையை யோ மன்னிப்பையோ காணமு டி யாது ; மேலு ம், இறு தி யி ல் தேவனோடு சமாதானப்படு த்த வேண்டி ய எல்லா வி ரு ப்பத்தையு ம் இழந்து போவான்.” The Desire of Ages, 324.

லயோதேக்கிய அத்வென்டிசம் “தினசரி” என்றும் ஏழு காலங்கள் என்றும் அழைக்கப்படும் அடிப்படைப் புரிதலை நிராகரித்தபோது, அவர்கள் தீர்க்கதரிசன ஆவியின் அதிகாரத்தையும் அடித்தளங்களையும் மட்டும் அல்ல, தமது அந்தப் புரிதல்களுக்கு தூதன் காபிரியேலும் பிற தூதர்களும் வழிநடத்தியிருந்த வில்லியம் மில்லரின் பணியையும் நிராகரித்தார்கள்.

“வேதாகமத்தை நம்பாதிருந்த ஒரு விவசாயியின் இருதயத்தின் மீது செயல்படும்படி, அவனைத் தீர்க்கதரிசனங்களை ஆராயத் தலைமையேற்கும்படி, தேவன் தமது தூதரை அனுப்பினார். தேவனுடைய தூதர்கள் அந்தத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டவரை மறுமறுபடி சந்தித்து, அவரது மனதை வழிநடத்தவும், தேவனுடைய ஜனங்களுக்கு எப்போதும் இருண்டதாக இருந்திருந்த தீர்க்கதரிசனங்களை அவரது புரிதலுக்கு வெளிச்சமாகத் திறந்துகாட்டவும் செய்தார்கள். சத்தியத்தின் சங்கிலியின் தொடக்கம் அவருக்குக் கொடுக்கப்பட்டது; மேலும், இணைப்பின் பின் இணைப்பை ஆராயும்படி அவர் வழிநடத்தப்பட்டார்; கடைசியில் அவர் தேவனுடைய வார்த்தையை அதிசயத்துடனும் பரவசமிகு பாராட்டுதலுடனும் நோக்கினார். அங்கே அவர் சத்தியத்தின் ஒரு பரிபூரண சங்கிலியைக் கண்டார். தெய்வீக உந்துதலற்றதாக அவர் கருதியிருந்த அந்த வார்த்தை இப்போது அதன் அழகிலும் மகிமையிலும் அவரது பார்வைக்கு முன்பாகத் திறந்தது. வேதவசனத்தின் ஒரு பகுதி மற்றொரு பகுதியை விளக்குகிறது என்றும், ஒரு வசனப்பகுதி அவரது புரிதலுக்கு மூடப்பட்டிருந்தபோது, அதனை விளக்கும் ஒன்றை அவர் வார்த்தையின் வேறொரு பகுதியில் கண்டுபிடித்தார் என்றும் அவர் கண்டார். தேவனுடைய பரிசுத்த வார்த்தையை அவர் மகிழ்ச்சியுடனும் மிக ஆழ்ந்த மதிப்பும் பயபக்தியும் உடனும் கருதினார்.” Early Writings, 230.

“அவருடைய தூதன்” என்பது காபிரியேல் என்ற தூதனை அடையாளப்படுத்தும் ஒரு வெளிப்பாடு ஆகும்.

“நான் தேவனு டைய சந்நிதி யி ல் நிற்கி ற கபி ரியேல்’ என்ற தூ தனு டைய வார்த்தைகள், அவர் பரலோக நீதி மன்றங்களில் உயர்ந்த மரியாதைக்கு ரிய நிலையை வகி க்கி றார் என்பதை வெளிப்படு த்து கி ன்றன. தானியேலு க்கு ஒரு செய்தி யு டன் வந்தபோது ‘இந்தக் காரியங்களில் என்னோடே நிற்கி றவர் உங்களு டைய அதி பதி யான மி காயேல் [கி றி ஸ்து] அன்றி யே வேறொரு வரு ம் இல்லை என்றான்.” தானியேல் 10:21. “கபி ரியேலைப்பற்றி இரட்சகர் வெளிப்படு த்தி ன வி சேஷத்தி ல், ‘தம்மு டைய தூ தனாலே அதைத் தம்மு டைய ஊழி யக்காரனாகி ய யோவானு க்கு அறி வி த்து அரு ளி என்று கூ று கி றார்.” வெளிப்படு த்தி ன வி சேஷம் 1:1.” யு கங்களின் வாஞ்சை, 99.

சாத்தானுக்குரிய ஒரு சின்னத்தை கிறிஸ்துவின் சின்னமாக அடையாளப்படுத்துவது மன்னிக்கப்படாத பாவத்திற்கான ஒரு இணைமையே அல்ல; மாறாக, கிறிஸ்து அனுப்பும் தூதர்களை நிராகரிப்பதோடும் அந்த மன்னிக்கப்படாத பாவம் தொடர்புடையதாகும். ஆகவே “அன்றாடம்” என்பது மன்னிக்கப்படாத பாவத்தின் சின்னமாக ஆகிறது; மேலும் “தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டவர்” எனும் வில்லியம் மில்லர் அந்தச் சத்தியத்தின் சரியான புரிதலுக்கு வழிநடத்தப்பட்டார் என்பதும், பின்னர் அது நிராகரிக்கப்பட்டதும் புரிந்துகொள்ளப்படும் போது, அது நேரடியாக இரண்டாம் தெசலோனிக்கேயருக்குள் பொருந்துகிறது; மில்லர் தமது கண்டுபிடிப்பைச் செய்த வேதாகமப் பகுதி அதுவே ஆகும். அந்தச் சத்தியத்தை நிராகரிப்பது, சத்தியத்தை நேசிக்காததற்கான சான்றாகும்; அந்தக் கிளர்ச்சி பரிசுத்த ஆவியை அகற்றப்படச் செய்து, சாத்தானுடைய அசுத்த ஆவியை ஒப்புவித்தலை உண்டாக்குகிறது; இதையே பவுல் வல்ல மயக்கம் என்று அடையாளப்படுத்துகிறார்.

“தரிசனத்தை நிலைநிறுத்துகிற” “உன் ஜனத்தாரின் கொள்ளைக்காரர்கள்” என்றபடியே, “அன்றாடம்” என்பது அஞ்ஞான ரோமின் ஒரு சின்னமாகும். இரண்டாம் தெசலோனிக்கேயர் நூலின் சூழலில், இரண்டாம் அதிகாரத்தின் செய்தியை நிராகரிப்பது, அப்படிச் செய்கிறவர்கள் சத்தியத்தை நேசிப்பதில்லை என்பதற்கான சான்று என்று பவுல் போதிக்கிறார். அந்த அதிகாரத்தில் வெளிப்படுத்தப்பட்ட சத்தியத்தை அவர்கள் நேசிக்காததினால், அவர்கள் வல்ல மயக்கத்தைப் பெறுகிறார்கள்.

அனைத்து தீர்க்கதரிசிகளும் கடைசி நாட்களைப் பற்றியே உரையாடுகின்றனர்; மேலும், இந்தக் கட்டுரையில் முன்பே மேற்கோளிடப்பட்ட ஈர்க்கப்பட்ட பகுதிகள், பரிசுத்த ஆவியின் பொழிவிற்போது சத்தியத்தை நேசிக்காதவர்கள்மேல் வல்ல மயக்கம் வருவதை அடையாளப்படுத்துகின்றன. ஒரு வகுப்பு எண்ணெயைப் பெறுகிறது; மற்ற வகுப்பு வல்ல மயக்கத்தைப் பெறுகிறது.

பரிசு த்த ஆவி யானவர் ஊற்றப்படு கி றார்; அது , 2001 செப்டம்பர் 11 மு தல்
வி ரைவி ல் வரவி ரு க்கு ம் ஞாயி ற்று க்கி ழமைச் சட்டம் வரையி லான
மு த்தி ரையி டு ம் காலத்தி ன் இரண்டு சோதனைக்காலங்களின்போது
வெளிப்படு த்தப்படு ம் அறி வி ன் அதி கரிப்பை
நிராகரிக்கு ம் வர்களிடமி ரு ந்து பரிசு த்த ஆவி யானவர்
அகற்றப்பட்டு க்கொண்டி ரு க்கு ம் வரலாற்று க் காலகட்டத்தி லேயே
நடைபெறு கி றது . மு ன்பி ரு ந்த ஒரு பகு தி யை மீ ண்டு ம் கூ று

“கடைசி நாட்களை நோக்கிப் பார்க்கையில், அதே அளவற்ற வல்லமை,
'தாங்கள் இரட்சிக்கப்படும்படிக்கு சத்தியத்தின் அன்பை
ஏற்றுக்கொள்ளாதவர்களை' குறித்து இவ்வாறு அறிவிக்கிறது:
'இதற்காகவே தேவன் அவர்களுக்கு வல்லமையான மயக்கத்தை
அனுப்புவார்; அவர்கள் பொய்யை விசுவாசிக்கும்படிக்கு; சத்தியத்தை
விசுவாசிக்காமல் அநீதியில் இன்புற்ற அனைவரும்
தண்டனைக்குரியவர்களாகும்படிக்கு.' அவர்கள் அவருடைய
வார்த்தையின் போதனைகளை நிராகரிக்கையில், தேவன் தமது
ஆவியை விலக்கிக்கொண்டு, அவர்கள் விரும்பும் வஞ்சகங்களுக்கே
அவர்களை ஒப்புக்கொடுக்கிறார்.” Early Writings, 46.

வரி மீது வரி வைத்து, கடைசி நாட்களில் உன் ஜனத்தின்
கொள்ளைக்காரர்களே (ரோம் என்பதற்கான ஒரு சின்னம்) தரிசனத்தை
நிலைநிறுத்துகின்றனர் என்று தானியேல் போதிக்கிறார். அந்த
கொள்ளைக்காரர்கள் “தினசரி” என்றும் குறிக்கப்படுகின்றனர். கடைசி
நாட்களில் தரிசனம் இல்லாதவர்கள் அழிவடைகிறார்கள், அதாவது
நிர்வாணமாகிறார்கள் என்று சாலொமோன் போதிக்கிறார்.
நிர்வாணமாக்கப்படுவது லவோதிக் கேயராக இருப்பதே; லவோதிக் கேயர்
என்பது புத்தியில்லாத கன்னிகையே.

“முட்டாள் கன்னிகைகளால் பிரதிநிதித்துவப்படுத்தப்பட்ட சபையின்
நிலை, லவோதிக் கேயா நிலை என்றும் குறிப்பிடப்படுகிறது.” Review and
Herald, August 19, 1890.

நள்ளிரவு அழுகையின் செய்தி வரும்போது மூடக் கன்னியாக இருப்பது,
வெளிப்படுத்தின விசேஷம் பதினாறாம் அதிகாரத்தில் யோவான், “உன்
நிர்வாணத்தின் வெட்கம்” என்று பதிவு செய்வதைக்
வெளிப்படுத்துவதாகும். ஆறாம் வாதையில் யோவானின் எச்சரிக்கை, 1989
முதல் உலகத்தை ஆர்மகெத்தோனுக்குக் கொண்டு செல்லும்
செயல்முறையில் இருக்கும் வல்லநாகம், மிருகம், பொய்த்தீர்க்கதரிசி
ஆகிய மூவகைச் சங்கமத்தோடு தொடர்புடையதாகும்.

இரண்டாம் தெசலோனிக் கேயரில் பவு லி ன் செய்தி , தானியேல் னூ லி ல்
அசு த்தஜாதி ரோம் “நித்யபலி யாக” பி ரதி நிதி த்து வப்படு த்தப்படு வது
பற்றி யது மட்டு மல்ல; அந்த அதி காரம், அசு த்தஜாதி ரோமு ம் பாப்பரசர்
ரோமு ம் இடையி லான உறவை வலி யு று த்து கி றது . கி .பி . 538-இல்,
பாவத்தி ன் மனு ஷன் பூ மி யி ன் சி ங்காசனத்தி ல் ஏறி வரு வதி லி ரு

அசு த்தஜாதி ரோம்தடு த்தது (தடு த்து நிறு த்தி யது). அசு த்தஜாதி ரோம்தடு த்தது நிக்கப்பட்டபி ன்பு , "அக்கிரமத்தின் இரகசியம்," அதாவது ரோமி ன் போப்பாண் "அந்த அக்கிரமக்காரன்," வெளிப்படு த்தப்படு கி றான். அந்த அதி காரத்தி ல், அசு த்தஜாதி ரோமு ம் பாப்பரசர் ரோமு ம் இடையி லான ஓ கு றி ப்பி ட்டதீ ர்க்கதரிசன உறவை பவு ல் அடையாளப்படு த்து கி றார். அந் அதி காரத்தி ன் போதனையை நிராகரிப்பது , சத்தி யத்தை நிராகரித்து வல்லமையான மாயையை ஏற்று க்கொள்வதற்கு ச் சமம்.

யாரும் எந்த வகையிலும் உங்களை வஞ்சிக்காதபடி இருங்கள்; ஏனெனில் முதலில் விசுவாசவிலகுதல் வராமல், பாவத்தின் மனிதன், அதாவது நாசத்தின் மகன் வெளிப்படாமல், அந்த நாள் வராது. அவன் தேவன் எனப்படுகிற எல்லாவற்றுக்கும், வணக்கத்திற்குரிய அனைத்திற்கும் விரோதமாயிருந்து, தன்னை அவற்றின்மேல் உயர்த்திக் கொள்கிறான்; இதனால் அவன் தானே தேவனாக தேவாலயத்தில் உட்கார்ந்து, தன்னைத் தேவன் என்று காட்டுகிறான். நான் இன்னும் உங்களுடனிருந்தபோது இவற்றை உங்களுக்குச் சொல்லியதை நினைவுகூராதிருக்கிறீர்களோ? இப்போது அவன் தன் காலத்தில் வெளிப்படும்படிக்கு எது தடுத்து நிறுத்துகிறது என்பதை நீங்கள் அறிந்திருக்கிறீர்கள். அக்கிரமத்தின் இரகசியம் ஏற்கனவே செயல்பட்டு வருகிறது; ஆனாலும் இப்போது தடுத்து நிறுத்துகிறவன் வழியிலிருந்து அகற்றப்படும் வரையில் தடுத்து நிறுத்துவான். பின்னர் அந்த அக்கிரமக்காரன் வெளிப்படுவான்; அவனை ஆண்டவர் தமது வாயின் ஆவியினால் அழித்து, தமது வருகையின் பிரகாசத்தினால் ஒழித்துப்போடுவார். அந்த அக்கிரமக்காரனின் வருகை சாத்தானின் செயலின்படி எல்லா வல்லமையுடனும், அடையாளங்களுடனும், பொய்யான அதிசயங்களுடனும், அழிவடைபவர்களிடத்தில் அநீதியின் எல்லா வஞ்சகத்துடனும் இருக்கும்; அவர்கள் இரட்சிக்கப்படும்படிக்கு சத்தியத்தின் அன்பை ஏற்றுக்கொள்ளாதபடியால் அப்படியாகும். இதற்காகவே அவர்கள் பொய்யை நம்பும்படிக்கு தேவன் அவர்களுக்கு வல்லமையான மயக்கத்தை அனுப்புவார்; இதனால் சத்தியத்தை விசுவாசிக்காமல் அநீதியில் பிரியமாயிருந்த அனைவரும் தண்டிக்கப்படுவார்கள். 2 தெசலோனிக்கேயர் 2:3-12.

இந்த இறுதிநாள் மக்கள் ஏன் "தண்டிக்கப்படுகிறார்கள்?" ஏன் அவர்களுக்குப் "வலியான மயக்கம்" அனுப்பப்படுகிறது? அவர்கள் ஏன் "அழிவடைகிறார்கள்," இவ்வாறு தங்களுடைய நிர்வாணத்தின் அவமானத்தை வெளிப்படுத்துகிறார்கள்? அவர்கள் சத்தியத்தை நேசிக்காததினாலே இது ஏற்படுகிறது என்று அந்தப் பகுதி கூறுகிறது; மேலும், வேதாகமத் தீர்க்கதரிசனத்தின் நான்காம் இராஜ்யமான புறமத ரோம், வேதாகமத் தீர்க்கதரிசனத்தின் ஐந்தாம் இராஜ்யமான பாப்பர் ரோமை சிங்காசனத்தில் ஏற விடாமல், புறமதம் அகற்றப்படும் வரை தடுத்திருக்கும் என்பதை அந்த அதிகாரத்தில் முன்வைக்கப்படும் சத்தியம் அடையாளப்படுத்துகிறது.

அந்த அதி காரத்தி ல் சு ட்டி க்காட்டப்பட்ட பு றமத ரோமு ம் போப்பரசர் ரோமு ம் இடையேயு ள்ள தொடர்பு , பெர்கமு சபையு ம்தி யாகி ரா சபையு இடையேயு ள்ள தொடர்பாக யோவானாலு ம் அடையாளப்படு த்தப்படு கி றது . பெர்கமு பு றமத ரோமு டன் ஒத்து ப்போகி றது ;தி யாகி ரா போப்பரசர் ரோமாகு ம். தானியேல் பு த்தகம் செய்வது போலவே, இந்த இரு அதி காரங்களு க்கி டையேயு ள்ள தொடர்பி ற்கு ப்பவு லு ம் யோவானு ம் இரண்டு சாட்சி களை வழங்கு கி ன்றனர்.

தானியேல் புத்தகத்தில், புறமத ரோம் மற்றும் பாப்பரசர் ரோம் ஆகியவற்றுக்கிடையிலான தொடர்பு மீண்டும் மீண்டும் முன்வைக்கப்படுகிறது. தானியேல் இரண்டாம் அதிகாரத்தில், அது சேற்றுக் கலந்த களிமண்ணோடு இரும்பு கலந்திருப்பதினால் பிரதிநிதித்துவப்படுத்தப்படுகிறது. தானியேல் ஏழாம் அதிகாரத்தில், புறமத ரோம் மற்றும் பாப்பரசர் ரோம் இரண்டும் "வேறுபட்ட" ராஜ்யங்களாக இருக்கின்றன; மேலும் தானியேல் இரண்டாம் அதிகாரம் இந்த இரு அதிகாரங்களையும் ஒரு கலவையாக விளக்கினாலும், ஏழாம் அதிகாரம் பாப்பரசர் அதிகாரம் புறமத ரோமின் பத்து கொம்புகளுடைய ராஜ்யத்திலிருந்து தோன்றுகிறது என்பதை அடையாளப்படுத்துகிறது. தானியேல் எட்டாம் அதிகாரத்தில், ஒன்பதாம் வசனம் முதல் பன்னிரண்டாம் வசனம் வரையிலுள்ள சிறிய கொம்பு, அதன் இரு கட்டங்களிலும் ரோமையே குறிக்கிறது. ஒன்பதாம் மற்றும் பதினொன்றாம் வசனங்களில், சிறிய கொம்பு ஆண்பால் நிலையிலுள்ளது; இதனால் அது புறமத ரோமைக் குறிக்கிறது. பத்தாம் மற்றும் பன்னிரண்டாம் வசனங்களில், சிறிய கொம்பு பெண்பால் நிலையிலுள்ளது; இதனால் அது பாப்பரசர் ரோமைக் குறிக்கிறது.

தானியேல் எட்டாம் அதிகாரம், பதிமூன்றாம் வசனத்தில், புறமத ரோமும் பாப்பரச ரோமும் பாழாக்கும் இரு அதிகாரங்களாகச் சித்தரிக்கப்படுகின்றன. புறமத ரோம் "நித்யமானது" எனப்படும் பாழாக்கும் அதிகாரமாகும்; பாப்பரச ரோம் மீறுதலின் பாழாக்கும் அதிகாரமாகும். பதினொன்றாம் அதிகாரம், முப்பத்தொன்றாம் வசனத்தில், புறமத ரோமின் "நித்யமான" பாழாக்கும் அதிகாரம், பாப்பரச அதிகாரமாகிய அருவருப்பான பாழாக்கும் அதிகாரத்தை நிறுவுகிறது. பன்னிரண்டாம் அதிகாரம், பதினொன்றாம் வசனத்தில், புறமத ரோமின் "நித்யமான" பாழாக்கும் அதிகாரம், பாப்பரசத்தின் அருவருப்பான பாழாக்கும் அதிகாரத்தை நிலைநிறுத்தும் பொருட்டு அகற்றப்படுகிறது.

ரோமி ன் இரு பாழாக்கு ம் வல்லமைகளு க்கி டையி லான உறவு , தானியேல் மற்று ம் வெளிப்படு த்து தல் என்னு ம்பு த்தகங்களின் பி ரதான கரு ப்பொரு ளாகு ம்; மேலு ம், ஒரு மனிதன் பொய்யை நம்பு வதி னால் உண்டாகு ம் பலத்த மயக்கத்தி லி ரு ந்து வி லக வேண்டு மானால், அவன் நேசி க்க வேண்டி ய சத்தி யம் இது வே என்று பவு ல்

அடையாளப்படு த்து கி றார். தேவன் ஒரு போது ம் மீ ளு ரைப்பதி ல்லை; ஆகையால், பு றமத ரோம் மற்றும் ம் போப்பாண்டவர் ரோம் ஆகி யவற்று க்கி டையி லான உறவி ன் ஒவ்வொரு உரு வகப் பி ரதி நிதி த்து வழு ம், அந்த வி ஷயத்தைப்பற்றி ய தன்னிகரற்ற தனிப்பட்ட சாட்சி யத்தை வழங்கு கி றது . ஆனால் கடைசி நாட்களில் ரோம் கு றி க்கு சி ன்னத்தை நிராகரிப்பது என்றால், பி ற்கால மழையை நிராகரித்து , அதற்கு ப் பதி லாக பலத்த மயக்கத்தைப் பெறு வதாகு ம். அது என்றென்றைக்கு ம் நிர்வாண லவோதி க்கேயனாக அடையாளங்காணப்படு வதற்கு ஒப்பாகு ம்.

வில்லியம் மில்லரின் பங்கு மற்றும் பணிக்குப் புனிதமான மரியாதை ஒன்றையும் வெளிப்படுத்தாத லவோதிக் கேய அத்வென்டிஸ்ட் வரலாற்றாசிரியர்கள், ஆயினும், அஞ்ஞான ரோம் மற்றும் போப்பாண்டவரின் ரோம் ஆகியவற்றுக்கிடையிலான தொடர்பைப் பற்றிய அவரது உணர்தலே, அவர் தமது தீர்க்கதரிசனப் பயன்பாடுகள் "அனைத்தையும்" கட்டியமைத்த தீர்க்கதரிசனக் கட்டமைப்பாக இருந்தது என்பதை ஒப்புக்கொள்கிறார்கள். கபிரியேலும் மற்ற தூதர்களும் மில்லருக்கு அஞ்ஞான ரோம் மற்றும் போப்பாண்டவரின் ரோம் ஆகியவற்றின் தொடர்பைப் புரிந்துகொள்ள வழிநடத்தினார்கள்; ஆனால் அவரது வரலாற்றுப் புரிதலில், ரோமை அவர் பாம்பு, மிருகம், பொய்தீர்க்கதரிசி ஆகியவற்றால் அமைந்த மும்மடங்கான ஒரே அலகாகக் காணவில்லை.

அவரது காலத்தில், ஐக்கிய அமெரிக்கா இன்னும் பொய்தீர்க்கதரிசியாகிய தனது பங்கினை ஆரம்பிக்கவில்லை; ஏனெனில் ஐக்கிய அமெரிக்காவின் புரட்டஸ்டண்டுகள் 1844 ஆம் ஆண்டுவரை ரோமின் குமாரத்திகளாக ஆகவில்லை, மேலும் மில்லரின் அடிப்படைப்பணி ஏற்கனவே 1842 ஆம் ஆண்டு மே மாதத்தில் தயாரிக்கப்பட்ட 1843 ஆம் ஆண்டின் வரைபடத்தில் நிலைநிறுத்தப்பட்டிருந்தது.

1989 ஆம் ஆண்டி ல் தானியேல் பு த்தகத்தி ன் பதி னொன்றாம் அதி காரத்தி ன் கடைசி ஆறு வசனங்கள் மு த்தி ரை நீக்கப்பட்டன; அந்தக் காலப்பகு தி க்கான தூ தன், பதி னொன்றாம் அதி காரத்தி ன் நாற்பதாம் வசனம் மு தல் நாற்பத்தைந்தாம் வசனம் வரை தீ ர்க்கதரிசனச் செயல்பாடு கள் நடைபெறு ம் மூ ன்று அதி காரங்கள் உள்ளன என்பதை அறி ந்து கொண்டான். நாற்பதாம் வசனத்தி ல் உள்ள தெற்கி ன் ராஜா தி ராகோன் அதி காரமாகு ம்; வடக்கி ன் ராஜா என்பது பாப்பரச அதி காரம் ஆகு ம்; அந்த வசனத்தி ன் தொடக்கத்தி ல், 1798 ஆம் ஆண்டி ல், நெப்போலி யன் பி ரான்சி ன் தி ராகோன் அதி காரத்தி ன் கைகளால் அதற்கு கொடி யகாயம் ஏற்படு த்தப்பட்டி ரு ந்தது . அந்த வசனத்தி லேயே பாப்பரச அதி காரம் தன் கொடி யகாயத்தைச் சு கப்படு த்து ம் வேலையைத் தொடங்கு கி றது . 1989 ஆம் ஆண்டி ல் வடக்கி ன் ராஜா, அப்போது தெற்கி ன் ராஜாவாகி இரு ந்த சோவி யத் ஒன்றி யத்தி ன் தி ராகோன் அதி காரத்தி ன்

எதி ராகப்பதி லடி கொடு க்கி றான். கத்தோலி க்கமி ரு கம்சோவி யத் ஒன்றி யத்தி ற்கு எதி ராகப்பதி லடி கொடு த்தபோது , அது வெளிப்படு பதி னாறாம் அதி காரத்தி ன்பொய்த்தீ ர்க்கதரிசி யாகி ய அமெரிக்க ஐக்கி ய நாடு களின் பி ரதி நிதி ப்படையு டன் வந்தது . தெற்கி ன் ராஜாவாகி ய தி ராகோன், வடக்கி ன் ராஜாவாகி ய மி ரு கம், மேலு ம் இரதங்கள், கு தி ரைவீ ரர்கள், கப்பல்கள் ஆகி யவற்றி ன் பொய்த்தீ ர்க்கதரிசி —இவை அனைத்து ம் நாற்பதாம் வசனத்தி ல் சி த்தரிக்கப்படு கி ன்றன; "அவனு க்கு உதவு கி றவன் யாரு ம் இல்லாமல் அவன் மு டி வு க்கு வரு ம்" போது , அதி பாப்பரச அதி காரம் மு டி வு க்கு வரு ம் நாற்பத்தைந்தாம் வசனத்தி ல், அந்த தீ ர்க்கதரிசன வரிசை நிறைவடைகி றது .

வெளிப்படுத்தின விசேஷம் பதினாறாம் அதிகாரத்தில் வரும் ஆர்மகெத்தோன், கிறிஸ்துவின் திரும்பிவருதலுக்கு முன்பாக ஏற்படும் மனிதகுலத்தின் கிளர்ச்சியை அடையாளப்படுத்தும் ஒரு குறியீட்டுப் புவியியல் பகுதியாயுள்ளது. ஆர்மகெத்தோன் என்பது ஒரு குறியீடாகும்; அந்தச் சொல் இரண்டு சொற்களால் உருவாக்கப்பட்டுள்ளது: "ஹர்" என்பது மலை என்று பொருள், "மேகித்தோ" என்பது யெஸ்ரயேல் பள்ளத்தாக்கைக் குறிக்கிறது. மேகித்தோ ஒரு பள்ளத்தாக்காக இருக்கும்போது, யோவான் மேகித்தோவுடன் ஒரு மலையை இணைத்திருக்கிறான் என்பதுதான், தீர்க்கதரிசனத்தை ஆராயும் மாணவருக்கு ஆர்மகெத்தோன் ஒரு குறியீடு என்பதை அறிவிக்கிறது; அதில் ஒரு புவியியல் குறிப்புண்டாயினும், அது குறியீட்டுத்தன்மை உடையதே, ஏனெனில் யெஸ்ரயேல் பள்ளத்தாக்கில் எந்த மலையும் இல்லை.

யிஸ்ரயேல் பள்ளத்தாக்கு, மூன்று கடல்களுக்கும் (மத்தியதரைக் கடல், கலிலேயா கடல், மற்றும் சாக்கடல்) எருசலேமிற்கும் இடையில் அமைந்துள்ளது. அது வடக்கு இஸ்ரவேலின் ஒப்பீட்டளவில் மையப்பகுதியில் உள்ளது; இந்த மூன்று நீர்நிலைகளும் எருசலேமும் அதனைச் சுற்றி வெவ்வேறு திசைகளில் அமைந்துள்ளன. தானியேல் பதினொன்றாம் அதிகாரத்தின் நாற்பத்தைந்தாம் வசனத்தில், வடதிசையின் ராஜா உதவிசெய்ய யாருமின்றி தனது முடிவை அடைகிறான்; மேலும், அந்த வசனம் அவனுடைய புவியியல் முடிவிடத்தை கடல்களுக்கும் எருசலேமின் மகிமையுள்ள பரிசுத்த மலைக்கும் நடுவில் எனக் குறிப்பதாகும். தானியேல் பதினொன்றாம் அதிகாரத்தின் நாற்பதாம் வசனம், பாப்பரச அதிகாரத்தின் கொடிய காயம் குணமாக்கப்படுதலுக்கும் அதன் இறுதியான முடிவிற்கும் உரிய பொருள்களாகிய மூன்று வல்லமைகளை அறிமுகப்படுத்துகிறது.

இந்த வசனங்களின் மு தல் சொற்றொடர், 1798ஆம் ஆண்டி ல் பாப்பரசாட்சி க்கு அதன் மரணகரமான காயம் ஏற்பட்டபோது மு டி வு காலத்தை அடையாளப்படு த்து கி றது ; மேலு ம் நாற்பத்தைந்தாம் வசனம் அதன் நிரந்தரமான மரணகரமான காயத்தைச் சு ட்டி க்காட்டு கி றது . பாப்பரச ஆட்சி யி ன் மு தல் மரணத்தி ற்கு ம் இட

மரணத்தி ற்கு ம் இடையி லான தீ ர்க்கதரிசன வரலாறு , பாப்பரச ஆட்சி யி ன்
இறு தி யான அழி வி ற்கு மு ன்னதாக அதன் மரணகரமான காயம்
கு ணமடையு ம் வேளையி ல், மனிதகு லம் பாப்பரச ஆட்சி யி ன்
மேலாதி க்கத்தை மீ ண்டு ம் நிலைநிறு த்து கி ன்றபோது அவர்கள்
மேற்கொள்ளு ம்கி ளர்ச்சி யை அடையாளப்படு த்து கி றது . இந்த ஆறு
வசனங்கள் சத்தி யத்தி ன் மு த்தி ரையைத் தாங்கு கி ன்றன; ஏனெனில்
அவற்றி ன் தொடக்கமு ம் மு டி வு ம் இரண்டு ம் பாப்பரச ஆட்சி யி ன் மரண
ஆகு ம்; நடு வி லு ள்ள வசனங்கள், மு தல் மரணகரமான காயம்
கு ணமடையு ம் போது மனிதகு லத்தி ன்கி ளர்ச்சி யையே காட்டு கி ன்ற

புறமத ரோமும் போப்பாட்சிய ரோமும் இடையிலான தொடர்பைப் பற்றிய
வெளிச்சம் மில்லருக்கு பரலோகத் தூதர்களினால் அளிக்கப்பட்டது.
மில்லர் தமது எல்லா தீர்க்கதரிசனப் பயன்பாடுகளிலும் பயன்படுத்திய
தீர்க்கதரிசன மாதிரியைப் புரிந்துகொள்ள அவருக்கான திறவுகோல்
இரண்டாம் தெசலோனிக்கேயரில் உள்ள "நித்திய" என்பதே ஆகும். அந்த
அதிகாரத்தில் உள்ள "நித்திய" என்பது புறமத ரோமையே குறிக்கிறது;
வில்லியம் மில்லர் புரிந்துகொள்ள வந்த தரிசனத்தை நிலைநிறுத்தியது
அதுவே, ஏனெனில் பதினொன்றாம் அதிகாரத்தின் பதினான்காம்
வசனத்தில் "உன் ஜனத்தின் கொள்ளைக்காரர்" என்று சொல்லப்படும்
ரோம்தான் அந்த தரிசனத்தை நிலைநிறுத்துகிறது.

1989 ஆம் ஆண்டில் அறிவின் பெருக்கத்தைப் புரிந்துகொள்ள எழுப்பப்பட்ட
தூதன், ரோமின் மூவகை இயல்பைப் புரிந்துகொண்டான். மில்லர் முதல்
மற்றும் இரண்டாம் தூதர்களின் தூதனாயிருந்தார்; அவர் உலகிற்கு
முன்வைத்த தரிசனத்தை நிறுவுவதற்காக, ரோமின் முதல் மற்றும்
இரண்டாம் வெளிப்பாடுகளைப் புரிந்துகொண்டார். மூன்றாம் தூதனின்
தூதன், உலகிற்கு அறிவிக்கத் தமக்கு அளிக்கப்பட்ட தரிசனத்தை
நிறுவுவதற்காக, ரோமின் மூன்று வெளிப்பாடுகளையும் முழுமையாகப்
புரிந்துகொண்டான்.

ரோம் முதலில் வெளிப்பட்ட வடிவம் புறமத ரோம் ஆகும். புறமத
ரோமிலிருந்து இரண்டாவது வெளிப்பாடாகிய பாப்பரச ரோம்
தோன்றியது. முதல் இரண்டு வெளிப்பாடுகளிலிருந்து நவீன ரோம்
உருவானது; அது திராகன், மிருகம், மற்றும் பொய்த் தீர்க்கதரிசி
ஆகியோரின் மும்மடங்கான கூட்டணியாகும்.

"தினந்தோறும்" என்பதைக் குறித்த விவாதத்தின் தொடர்ச்சியை
அட்வெண்ட் வரலாற்றில் அடுத்த கட்டுரையில் நாம் தொடர்ந்து
ஆராய்வோம்.

"மேற்பரப்பி ற்கு க்கீ மு ள்ளதைப் பார்க்கி றவரு ம், எல்லா மனு ஷரு டைய
இரு தயங்களையு ம் ஆராய்ந்து வாசி க்கி றவரு ம், பெரு ம் ஒளியைப்
பெற்றவர்களைப் பற்றி இவ்வாறு சொல்லு கி றார்: 'அவர்கள்
தங்களு டைய ஒழு க்கம்ற்று ம் ஆவி க்கு ரிய நிலையி னால் வரு ந்தி யு

தி கைத்து ம் இல்லை.' ஆம், அவர்கள் தங்களுக்கே உரிய வழி களைத் தேர்ந்தெடுத்தார்கள்; அவர்களுடைய ஆத்துமா அவர்களுடைய அரு வருப்பு களில் மகிழ்கிறது. நானும் அவர்களுடைய மயக்கங்களைத் தேர்ந்தெடுத்து, அவர்கள் பயப்படுகிறவற்றை அவர்கள்மேல் வரப்பண்ணுவேன்; ஏனெனில் நான் அழைத்தபோது யாரும் பதிலளிக்கவில்லை; நான் பேசியபோது அவர்கள் கேள்வியில்லை; அவர்கள் என்கண்களுக்கு முன்பாகத்தீமையைச் செய்து, நான் பிரியமில்லாததைத் தேர்ந்தெடுத்தார்கள்.' 'அவர்கள் இரட்சிக்கப்படும்படிக்கு சத்தியத்தின் அன்பை ஏற்றுக்கொள்ளாததினால்,' 'தேவன் அவர்களுக்கு வல்லமயக்கத்தை அனுப்புவார்; அவர்கள் பொய்யை நம்பும்படிக்கு,' 'ஆனால் அநீதியில் இன்புற்றார்கள்.' ஏசாயா 66:3, 4; 2 தெசலோனிகேயர் 2:11, 10, 12."

"பரலோகப் போதகர் விசாரித்தார்: 'நீங்கள் சரியான அஸ்திவாரத்தின் மேல் கட்டிக்கொண்டிருக்கிறீர்கள் என்றும், தேவன் உங்கள் கிரியைகளை ஏற்றுக்கொள்கிறார் என்றும் பாசாங்கு செய்யப்படுவது விட மனதை மயக்கவல்ல வலிமையான ஏமாற்றம் எது இருக்க முடியும்? உண்மையில், நீங்கள் உலகியலான கொள்கைகளின்படி பல காரியங்களைச் செய்து, யெகோவாவுக்கு விரோதமாகப் பாவஞ்செய்கிறீர்கள். ஆஹா, இது ஒரு பெரிய மோசடி, மனங்களை வசப்படுத்திக்கொள்ளும் மயக்கமான வஞ்சகம்; ஒருகாலத்தில் சத்தியத்தை அறிந்திருந்த மனிதர்கள், தேவபக்தியின் ஆவியையும் வல்லமையையும் விட அதன் வெளிப்புற வடிவத்தையே தவறாக எடுத்துக்கொள்ளும்போது; அவர்கள் தாங்கள் ஐசுவரியமுள்ளவர்களாகவும், செல்வத்தில் பெருகியவர்களாகவும், ஒன்றிற்கும் குறைவில்லாதவர்களாகவும் நினைக்கும்போது, ஆனால் உண்மையில் அவர்கள் எல்லாவற்றிலும் பற்றாக்குறையுடையவர்களாயிருக்கிறார்கள்.'"

"தமது உடைகளை களங்கமின்றி காத்துக்கொண்டிருக்கிற தமது விசுவாசமான ஊழியர்களைப் பற்றியவரையில் தேவன் மாறவில்லை. ஆனால் அநேகர், 'சமாதானமும் பாதுகாப்பும்' என்று கூவிக்கொண்டிருக்கின்றனர்; அப்படியிருக்க, திடீர் அழிவு அவர்கள்மேல் வந்துகொண்டிருக்கிறது. முழுமையான மனந்திரும்புதல் இல்லையாயின், மனிதர் ஒப்புக்கொள்ளாதவினால் தமது இருதயங்களைத் தாழ்த்தி, இயேசுவுக்குள்ளபடியே சத்தியத்தை ஏற்றுக்கொள்ளாவிட்டால், அவர்கள் ஒருபோதும் பரலோகத்தில் பிரவேசிக்கமாட்டார்கள். எங்கள் அணிகளில் சுத்திகரிப்பு நடைபெறும் போது, அப்போது நாம் இனிசுகமாக இளைப்பாறிக்கொண்டு, எதற்கும் குறைவில்லாத செல்வந்தர்களாகவும் பொருள்களில் பெருகியவர்களாகவும் இருப்பதாய் பெருமைபேசமாட்டோம்."

"எங்கள் பொன் அக்கினியில் சோதிக்கப்பட்டது; எங்கள் வஸ்தி ரங்கள் உலகத்தினால் களங்கப்படாதவையாக உள்ளன' என்று உண்மையோடு யார் சொல்ல முடியும்? நாங்கள் நீதி யென அழைக்கப்படுகிறோம்"

வஸ்தி ரங்களை எங்கள் போதகர் சுட்டி காட்டுவதை நான் கண்டேன். அவற்றை அவர் அகற்றி யபோது, அவற்றின் கீழிருந்த அசுத்தத்தைக் வெளிப்படுத்தினார். பின்னர் அவர் எனக்குச் சொன்னார்: 'அவர்கள் தங்களுடைய அசுத்தத்தையும்குணநலனின் அழகலையும்கவ்வளவு பாசாங்காகமூடி மறைத்திருக்கிறார்கள் என்பதை நீ காணவில்லையா? "உண்மையுள்ள நகரம் எவ்வாறு வேசியாயிற்று!" என்பிதாவினவீடுவாணிபத்தின் வீடாகவும், தெய்வீக சந்நிதியும்கிமையும்கிவிலகிப்போன இடமாகவும் ஆக்கப்பட்டுள்ளது! இதன் காரணமாக பலவீனம் உண்டு; வல்லமை குறைந்திருக்கிறது.'" Testimonies, volume 8, 249, 250.